

לנהל מתוך שמחה – יהודה נוימן, ס.ממונה חינוך על יסודי – מנח"י

כך כתב יוסף קרדונר בדיסק האחרון שלו בהקדמה לשירו.

"שוש אשיש בה" (ישעיה סא) – אני שמח בזה שאני משמח את ה' (פרושו של המגיד ממזריטש זצ"ל)

באחת משבתות השנה התארח בקהילתנו ברמת בית שמש המשפיע החשוב ממנצ'סטר הרב אלימלך זיליבגר שליט"א. אחרי תפילת הבוקר הוא נתן שיעור מאלף על חשיבות התפילה. לפני שסיים אמר: "אבל רבותי, אם חסרה שמחה – העיקר חסר מן הספר. העיקר זה השמחה". אחרי השיעור נגשתי אליו לשאול אותו איך זוכים בשמחה. הוא ענה לי שכל יהודי הוא שונה מהשני והוא בריאה מיוחדת שאין כמותה בעולם וממילא הוא עושה נחת רוח מיוחדת לקב"ה. וסיפר בשם המגיד ממזריטש זצ"ל שפירש את הפסוק "שוש אשיש בה" כך: שוש – אני שמח, אשיש בה – שאני משמח את ה'. ברא אותי בריה מיוחדת שאין כמותה בעולם ואני משמח את ה' בצורה מיוחדת שאף אחד לא יכול לשמח כמוני וזה עיקר שמחתי. בצהרי יום שבת יצאתי להתבודד בשדה ליד ביתי והרגשתי כל כך רחוק מלהיות שמח בזה שאני משמח את ה'. ולפתע ירד אלי הניגון הזה ושרתי אותו בהתבודדות ובדביקות כחצי שעה.

לא פעם אני מוצא את עצמי מקשיב לשיר והוא ממלא אותי בתחושה מרוממת.

לעוסקים במלאכת הניהול ישנם לא מעט מקרים שיכולים לגרום להם להרהור, לעצבות ובעיקר לתחושה "שכל עמלי יורד לטמיון". לעיתים אלו מעשי והישגי התלמידים שגורמים לנו המנהלים לחוש כך, לעיתים אלו אנשי הצוות שאינם מסכימים לאותה דרך שאני רוצה להתוות ולעיתים גורמי החוץ גורמים לנו לשכוח את השמחה ומתמקדים בחוסר ההצלחות שלנו. אני חושב שניתן ללמוד סוד גדול מפרושו של המגיד ממזריטש זצ"ל. הסוד הוא השמחה. להביא לכל מקום, לכל עשיה את השמחה ואז הדברים נראים אחרת.

התורה מכוונת אותנו לחיים שקולים, ששלוים בהם באיזון נכון שמחה מתונה וכובד ראש. "עבדו את ה' ביראה, וגילו ברעדה" (תהילים ב', יא). ומפרשת הגמרא: "במקום (שיש) גילה, שם תהא רעדה". גם שמגיעים למצבים של רעדה, מצבים שאני מרגיש שהכל נשמט מידיי, דווקא אז גילו.

שמחה אינה צומחת באופן מקרי – סתם כך ממשוה טוב שקרה לך. השמחה נובעת אך ורק כתוצאה מהתגובה שלך לחיים. מההבנה שדווקא ברגעים הקשים בניהול אני מחוייב לנסות להגיע למצב של שמחה שקולה וניסיון לתקן את מה שצריך.

אומר הרב ויינברגר זצ"ל

על פי התודעה היהודית עלינו להגיע למצב גבוה יותר – ללמוד לקבל גם את הקשיים שלנו בשמחה. איך אפשר? התייחס אליהם כאל הזדמנויות לצמיחה – כאל אתגרים בוני אישיות.

מעצם הגדרתם, החיים הם רצף של אתגרים ומשימות. האם אתגרים אלה יעלו את מפלס השמחה שלך, או יפחיתו אותו? אם תיתן לדברים קטנים להשפיע עליך, השמחה תתנדף מאליה. בכל פעם שבה אתה מוצא את עצמך מודאג מבעיה כלשהי, שאל את עצמך: האם זה שווה את כל האנרגיה השלילית שאני מייצר? הבחירה בידך.

ונסיים בקטע מסיפורו של ר' נחמן מעשה בחכם ותם המנסה לתת כח ומשמעות חשובה למושג השמחה

התם 'ומנהגו היה, שהיה תמיד בשמחה גדולה מאד, והיה רק מלא שמחה תמיד. והיו לו כל המאכלים וכל המשקאות וכל המלבושים. והיה אומר לאשתו: אשתי, תן לי לאכל! והיתה נותנת לו חתיכת לחם ואכל. אחר כך היה אומר: תן לי הרטב עם קטנית! והיתה חותכת לו עוד חתיכת לחם ואכל. והיה משבח ואומר: כמה יפה וטוב מאד הרטב הזה! וכן היה מצוה לתן לו הבשר ושאר מאכלים טובים כיוצא בזה, ובעד כל מאכל ומאכל היתה נותנת לו חתיכת לחם, והוא היה מתענג מאד מזה ושבח מאד את אותו המאכל, כמה הוא מתוקן וטוב, כאלו היה אוכל אותו המאכל ממש. ובאמת היה מרגיש באכילתו הלחם טעם כל מאכל ומאכל שהיה רוצה מחמת תמימותו ושמחתו הגדולה:

וכן היה מצוה: אשתי, תן לי שכר לשתות! ונתנה לו מים. והיה משבח כמה יפה השכר הזה. תן לי דבש! ונתנה לו מים, והיה משבח גם כן כנ"ל. תן לי יין וכו' כיוצא בזה! ונתנה לו מים, והיה מתענג ומשבח אותו המשקה כאלו הוא שותה אותה ממש:

וכן במלבושים היה להם בשותפות, לו ולאשתו פעלץ אחד. והיה אומר: אשתי, תן לי הפעלץ! כשהיה צריך ללבש פעלץ, כגון לילך לשוק. והיתה נותנת לו. כשהיה צריך ללבש טוליפ לילך בין אנשים, היה אומר: אשתי, תן לי הטוליפ! והיתה נותנת לו הפעלץ, והיה מתענג ממנו, והיה משבח: כמה יפה הטוליפ הזה! כשהיה צריך לקאפטין, כגון לילך לבית הכנסת, היה מצוה ואומר: אשתי, תן לי הקאפטין! והיתה נותנת לו הפעלץ, והיה משבח ואומר: כמה יפה ונאה הקאפטין הזה! וכן כשהיה צריך ללבש יופא, היתה נותנת לו גם כן הפעלץ, והיה משבח ומתענג גם כן: כמה יפה ונאה היופא הזאת, כנ"ל, וכן בכיוצא בזה. והיה רק מלא שמחה וחדוה תמיד שזכה להיות בשמחה תמיד

ובפינת הסרטונים

- יוסף קרדונר - שוש אשיש שוש אשיש. אני ממליץ לכם לפני שהשבת נכנסת להקשיב לשיר ולפזם אותו. כניסת השבת שלכם תהיה קצת שונה.
- להיות שמח למרות הכל – סרטון מרגש מאוד <https://vimeo.com/304755733> והנה חומרים עבורכם שיכולים לעזור לכם עם הצוות

יחידה 1 –

"והיית אך שמח"

בשלב הראשון נחלק את השיר "מוחין דקטנות" ונבקש מהמשתתפים לקרוא להאזין לשיר של שולי רנד (מצורף קישור) לחץ כאן. מצורף קובץ עם מילות השיר. להדפסת השיר לחץ כאן (מי שלא נפתח לו הקובץ יעתיק עם הקליק הימני את הכתובת ויפתח אותו בגוגל כרום)

בשלב השני נבקש מכל משתתף לבחור משפט מהשיר שהוא מתחבר אליו ונבקש ממנו להסביר מדוע?

בשלב השלישי ננסה לבקש מהמשתתפים להסביר את הפזמון "אי אי, איזה עצבות מוחין דקטנות". (נוכל להרחיב את הנקודה המרכזית שלמרות העצבות והחושך, בסוף יצא שיר "ואם המצב הוא גיועלד אוי וי זמיר ברוך בשם הנה התפלך לי שיר")

נוכל גם לבקש מהמשתתפים לספר על - **דברים שמשמחים אותם בחייהם?**

והנה חומרים עבורכם שיכולים לעזור לכם עם התלמידים

יחידה 2 –

חוברת מצויינת בנושא השמחה - לחץ כאן (מי שלא נפתח לו הקובץ יעתיק את הכתובת עם הקליק הימני ויפתח אותו בגוגל כרום)

